

Warszawa, dnia 14 lutego 2017 r.

Opinia o ustawie o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa

(druk nr 418)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa określa organizację i zadania Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, zwanego dalej „Krajowym Ośrodkiem”.

Krajowy Ośrodek będzie państwową osobą prawną będącą agencją wykonawczą w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Jego siedzibą będzie Warszawa, a nadzór nad nim będzie sprawowany przez ministra właściwego do spraw rozwoju wsi.

Krajowy Ośrodek będzie złożony z biura Krajowego Ośrodka zwanego dalej „Centralą” oraz z oddziałów terenowych. Statut Krajowego Ośrodka będzie nadany przez ministra nadzorującego w formie rozporządzenia.

Organem Krajowego Ośrodka będzie Dyrektor Generalny, który będzie kierował Krajowym Ośrodkiem i reprezentował go na zewnątrz. Dyrektora Generalnego będzie powoływał Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, a zastępców Dyrektora Generalnego – minister właściwy do spraw rozwoju wsi.

Dyrektor Generalny i dyrektorzy oddziałów terenowych Krajowego Ośrodka będą organami postępowania administracyjnego. Organami wyższego stopnia będą Dyrektor Generalny w stosunku do dyrektorów oddziałów terenowych oraz minister właściwy do spraw rozwoju wsi wobec Dyrektora Generalnego.

Krajowy Ośrodek będzie realizował zadania wynikające z polityki państwa, w szczególności w zakresie wdrażania i stosowania instrumentów wsparcia rolnictwa, aktywnej polityki rolnej oraz rozwoju obszarów wiejskich.

Ponadto ustawa określa zasady prowadzenia gospodarki finansowej Krajowego ośrodka oraz zasady prowadzenia kontroli podmiotów uczestniczących w mechanizmach administrowanych przez Krajowy Ośrodek.

Przepisy zmieniające, dostosowujące, przejściowe oraz o wejściu ustawy w życie zostały zamieszczone w ustawie – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił opiniowaną ustawę na 35. posiedzeniu w dniu 10 lutego 2017 r. w oparciu o przedłożenie rządowe (druk sejmowy nr 1216). Projekt stanowił przedmiot prac sejmowej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Komisja wprowadziła do projektu kilka poprawek redakcyjnych.

W trakcie drugiego czytania zgłoszono poprawki, zmierzające do utworzenia w województwie zachodniopomorskim dwóch oddziałów terenowych Krajowego Ośrodka oraz do uniemożliwienia emisji obligacji przez Krajowy Ośrodek.

Sejm przyjął ustawę w brzmieniu uwzględniającym poprawki dotyczące oddziałów terenowych w województwie zachodniopomorskim.

III. Uwagi szczegółowe

1. Na podstawie art. 7 ust. 7 z przeprowadzonego naboru kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska pracy w Krajowym Ośrodku sporządza się protokół oraz informację o wyniku naboru. Rozwinięciem tego przepisu jest art. 7 ust. 9, w którym wskazano elementy informacji o wyniku naboru. Na podstawie art. 7 ust. 9 pkt 3 w informacji ma znaleźć się „imię i nazwisko kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny”. Z cytowanego przepisu nie wynika, którego kandydata informacja dotyczy. Z kontekstu można domyślić się, że przepisy dotyczą kandydata, który został wybrany. Przepis należy sformułować w sposób, który rozwieje te wątpliwości.

Ponadto nie ma potrzeby wskazywania, że miejsce zamieszkania ustala się w oparciu o Kodeks cywilny. W polskim prawie ugruntowała się zasada, że miejsce zamieszkania ustala się w oparciu o art. 25 Kodeksu cywilnego.

Propozycja poprawki:

w art. 7 w 9 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) imię i nazwisko wybranego kandydata oraz jego miejsce zamieszkania;”;

2. Na podstawie art. 9 ust. 2 pkt 1 do zadań Krajowego Ośrodka należy tworzenie oraz poprawa struktury obszarowej gospodarstw rodzinnych. Wydaje się, że struktura obszarowa gospodarstw rodzinnych jest stanem istniejącym w chwili utworzenia Krajowego Ośrodka. Struktura obszarowa gospodarstw może podlegać zmianom (w tym poprawie), ale jako byt zastany nie może już być utworzony.

Propozycja poprawki:

w art. 9 w ust. 2 w pkt 1 skreśla się wyrazy „tworzenie oraz”;

3. Ustawa w art. 9 ust. 2 pkt 3 i 4 oraz w art. 16 ust. 1 posługuje się wyrazami „użytkowany” i „użytkowanie” w znaczeniu: przeznaczony, wykorzystywany, używany. Wyraz „użytkowanie” ma w polskim systemie prawnym znaczenie nadane mu przez art. 252 Kodeksu cywilnego, i zgodnie z tym przepisem oznacza ograniczone prawo rzeczowe polegające na obciążeniu rzeczy prawem do jej używania i do pobierania jej pożytków. Należy więc w przytoczonych przepisach ustawy użyć wyrazów adekwatnych do sensu tych przepisów.

Ponadto, w ramach art. 9 ust. 2 ustawodawca posługuje się wyrazami „mienie”, „składniki majątku”, „zasoby majątkowe”, „majątek” w tym samym znaczeniu. Jest to naruszenie § 10 Zasad techniki prawodawczej, który stanowi, że do oznaczenia jednakowych pojęć używa się jednakowych określeń. Proponuję aby ujednoczyć przepisy poprzez użycie wyrazu „mienie” które zostało zdefiniowane w art. 44 Kodeksu cywilnego, jako własność i inne prawa majątkowe.

Propozycja poprawek (poprawki ujednoczają brzmienie art. 9 ust. 2 pkt 3, 4 i 5; jeżeli brzmienie proponowanych poprawek nie oddaje istoty zamysłu ustawodawcy, należy je zmodyfikować):

1) w art. 9 w ust. 2 pkt 3–6 otrzymują brzmienie:

- „3) restrukturyzacja oraz prywatyzacja mienia Skarbu Państwa przeznaczonego na cele rolne;
- 4) obrót nieruchomościami i innymi składnikami mienia Skarbu Państwa przeznaczonymi na cele rolne;
- 5) administrowanie mieniem Skarbu Państwa przeznaczonym na cele rolne;
- 6) zabezpieczenie mienia Skarbu Państwa;”

2) w art. 16 wyraz „użytkowania” zastępuje się wyrazami „korzystania z”;

4. Przepis art. 12 ust. 2 stanowi, że roczne sprawozdanie finansowe Krajowego Ośrodka podlega badaniu przez biegłego rewidenta, a na podstawie art. 12 ust. 4 roczne sprawozdanie finansowe Krajowego Ośrodka wraz z opinią z przeprowadzonego badania tego sprawozdania jest zatwierdzane przez ministra właściwego do spraw rozwoju wsi na wniosek Dyrektora Generalnego.

Wydaje się, że czynność ministra polegająca na zatwierdzeniu opinii z badania sprawozdania wydanej przez biegłego rewidenta nie jest zamiarem ustawodawcy, a wynikiem błędnego zapisania treści przepisu. Minister nie jest organem nadzorującym wobec biegłego. Nie wiadomo jakie należy wiązać skutki z odmową zatwierdzenia opinii.

Ponadto warto zauważyć, że bliźniacza regulacja dotycząca rocznego sprawozdania finansowego z gospodarowania mieniem Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa sporządzanego przez Krajowy Ośrodek z zastosowaniem takich samych metod i w takim samym układzie jak roczne sprawozdanie Krajowego Ośrodka, również podlega opiniowaniu przez biegłego rewidenta, ale w przepisie określającym zasady zatwierdzenia sprawozdania pominięto fragment dotyczący zatwierdzenia opinii (art. 8 pkt 12 lit. b ust. 3 i 4 ustawy ustawie – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa).

Propozycja poprawki:

w art. 12 w ust. 4 skreśla się wyrazy „wraz z opinią z przeprowadzonego badania tego sprawozdania”;

5. Na podstawie art. 19 ust. 2 pkt 2 czynności kontrolne wobec podmiotów uczestniczących w mechanizmach administrowanych przez Krajowy Ośrodek mogą być wykonywane przez jednostki organizacyjne które spełniają warunki organizacyjne, techniczne i kadrowe niezbędne do ich przeprowadzenia, na podstawie upoważnienia do wykonywania tych czynności wydanego przez Dyrektora Generalnego.

Z pozostałych ustępów zawartych w art. 19 wynika, że upoważnienie jest udzielane konkretnej osobie zatrudnionej w jednostce organizacyjnej, a uprawnienie do dokonywania poszczególnych czynności przysługuje upoważnionym osobom zatrudnionym w jednostce organizacyjnej, a nie jednostkom organizacyjnym jako całości.

Należy zatem uściślić treść art. 19 w taki sposób, aby jednoznacznie wskazać, że podmiotem uprawnionym do kontroli jest osoba zatrudniona w jednostce organizacyjnej posiadającej odpowiednie zasoby.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że analogiczne przepisy znajdują się w art. 20 ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych w części nienowelizowanej ustawą – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa. Jeżeli niżej zamieszczona propozycja poprawki zostałaby wprowadzona do ustawy, należy w przyszłości znowelizować również wskazany przepis ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych.

Propozycja poprawki:

w art. 19 w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „jednostki organizacyjne” zastępuje się wyrazami „osoby zatrudnione w jednostkach organizacyjnych”.

Michał Gil

Główny legislator